

REBEKKA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Hebreeuwse naam; betekenis niet zeker:

- 1] 'strik?', 'lus?', 'koord' (?) of 'band' (?) ook in de overdrachtelijke zin, bv huwelijksband?);
of 'zij die een lus legt' (jagersterm?) of 'zij die een band aangaat' (?)
 - 2] 'koe'
- *

Rebekka, aartsmoeder, Kanaän; † 17e eeuw vóór Christus; feest 30 augustus.

Over haar wordt verteld in het bijbelboek Genesis, de hoofdstukken 22-27 en in hoofdstuk 49.

Zij was een dochter van Betuël en een zus van Laban, de oom bij wie Jakob 14 jaar moest werken om diens door hem beminde dochter Rachel te verwerven. Uitvoerig wordt verteld hoe zij de vrouw van Isaak is geworden. Zijn vader, Abraham, had zijn dienaar, Eliëzer, naar zijn land van herkomst, Haran, gestuurd om daar een vrouw voor zijn zoon uit te kiezen uit zijn eigen volk. Deze vatte post bij een put. Het eerste meisje dat hem eigener beweging te drinken aan zou bieden, zou zijn candidate zijn. Zo maakte hij kennis met Rebekka. Zij was mooi en lieflijk. Opvallend in het verhaal is het feit dat zij uiteindelijk zelf mag beslissen of zij op het huwelijksaanzoek ingaat. Zij besluit met Abrahams dienaar mee te gaan. Zodra Isaak haar ziet, is hij verliefd. Zij werd voor hem een troost na het verlies van zijn moeder. Na twintig jaar kinderloos te zijn gebleven schenkt zij het leven aan de tweeling Esau en Jakob. De jongste, Jakob, hield bij de geboorte de hiel van zijn eerstgekomen broertje vast: dat schijnt ook de betekenis te zijn van de naam Jakob. Rebekka zou een heerszuchtige natuur hebben gehad; ze zou ook licht ontvlambaar zijn geweest. Zij hield het meest van haar jongste zoon. Tezamen weten zij door middel van bedrog Esau de vaderlijke zegen en het eerstegeboorterecht afhandig te maken. Door een slim huwelijk in de familie regelt zij het zo dat Jakob gespaard blijft voor de wraak van Esau. Zij werd tenslotte begraven naast haar man.

*

Rebekka (ook Rafqa; geboren Boutrossieh = Pierrette Anissa?) Al Rayès van Himalag (of Himlaya), Al Dahr, Libanon; kloosterzuster; † 1914; feest 23 maart.

Zij werd in 1832 geboren. Toen ze zeven jaar was stierf haar moeder: een groot verlies, dat niet goed gemaakt werd door de tweede vrouw waarmee haar vader trouwde. Heel wat vrouwen in de familie om haar heen hadden voor haar goede huwelijkskandidaten op het oog. Zij voelde zich echter aangetrokken tot het religieuze leven. Op haar 21e werd ze kokkin in het maronietenklooster van Bikfaya. Van 1856 tot 1871 werkte ze als onderwijzeres. In 1860 werd het klooster uitgemoord door de Drusen, maar Rebekka ontkwam. Na zich enige tijd verborgen te hebben gehouden trad ze toe tot het Maronitische Sint-Antoniusklooster Al Qaran en nam daar de naam Rebekka aan. Maar de ontberingen van de tijd die hieraan voorafgegaan was, hadden hun tol geëist. De ascetische levenswijze van haar medezusters kon zij niet aan; tegen het einde van haar leven werd ze zelfs lam en blind. Nog eenmaal verhuisde ze naar weer een ander klooster: Al Dahr. Waarom? Nogmaals op de vlucht? Daardoor lijkt haar leven getekend te zijn.

Haar graf is een druk bezochte pelgrimsplaats geworden.